

THẦN-CHUNG

Chữ in :
NGUYỄN VĂN BÀ

Phan-thứ-Khanh

CHỮ QUỐC - NGỮ

ĐÔI VỚI DÂN TA

Phan-thử-Khanh

(1) Tiếng thổ giới là một thứ tiếng nhân tạo (volapük) do một nhà nhân học và ý sĩ Ba-Jan (Polongie). Là ông Zamenhof đặt ra. Tiếng thổ giới là thứ tiếng quốc tế dễ dàng chung trong hoàn cảnh.

(Còn nữa)

Nếu sự thí nghiệm ấy mà có kết quả, thì chẳng bao lâu đây Frédéric Stone sẽ làm giàu như ông vua ở bên Mỹ, nhờ cái nghề kiếm mỏ kim, và chỉ vài bảu bẻ chôn của mình là thôi.

Paris 18 Février
Tòa Nội các Tardieu, vì thiếu
thăm tin nhiệm & Hạ nghị
sư, nên xin từ chức. Người ta
không biết ai lãnh trách nhiệm
ở Tòa nội các lại.

(1) Tiếng thổ giới là một thứ tiếng nhân tạo (volapük) do một nhà nhân học và ý sĩ Ba-Jan (Polongie). Là ông Zamenhof đặt ra. Tiếng thổ giới là thứ tiếng quốc tế dễ dàng chung trong hoàn cảnh.

(Còn nữa)

Ông Vi-vân-Bình tổng-đốc
hải-quân, vốn người Thổ đã
mở lịnh sai đi dẹp giặc ở
tên Cổ-âm, Đinh-bảo.

qua, thì chẳng bao lâu đ
darius Stone sẽ làm giàu nh
ông vua ở bên Mỹ, nhờ c
đi kiếm mỏ kim, và c
quá bán bị chôn của mình
thời.

Paris 18 Février
Tòa Nội các Tardieu, vì thiếu
thăm tin nhiệm & Hạ nghị
sư, nên xin từ chức. Người ta
không biết ai lãnh trách nhiệm
ở Tòa nội các lại.

(1) Tiếng thổ giới là một thứ tiếng nhân tạo (volapük) do một nhà nhân học và ý sĩ Ba-Jan (Polongie). Là ông Zamenhof đặt ra. Tiếng thổ giới là thứ tiếng quốc tế dễ dàng chung trong hoàn cảnh.

(Còn nữa)

MỘT ĐANG BI MẬT

LÊN CH

— Lại còn nữa nữa. Có sao trong phòng cô Minh Châu lại có mảnh giấy kỳ lạ kia, báo trước được ngày giờ của Ngô-công-tôi và địa chỉ phục vụ? Chắc trong sự hành động của cô Minh-Châu có điều âm mưu chứ không sai.

— Dạ, thưa việc đó tôi cũng không biết được đích xác lắm. Đều hỏi Lê-mạnh-Tường chắc thế nào cũng ra manh mối.

Xe hơi vẫn vùn vút chạy mau như gió. Quân-hiệp chắc vụ án mạng này sắp liền kết nên bất giác luôn miệng tỏ dấu vui mừng vô hạn. Xe hơi vừa ngừng trước khám, quan chánh cùng Quân-hiệp vội vã đi suốt. Trời sáng thời

vừa chạm trán chưa ngực, quan chánh liền hỏi luôn: « Bà Ngô-công-tôi? Tôi muốn thấy mặt bà lập tức! »

Chưa ngực nghe hỏi thời ra dằng sườn sớt mà trả lời rằng: « Vay ra ngài chưa biết tin đó sao? Tôi đã dành máy nói cho sở mật-thám hay rồi mà... »

— Uất Tin chỉ vậy? Nói mau đi.

— Dạ, thưa bà Ngô-công-tôi tự tử chết rồi.

Quan chánh liền cùng mọi người ù té chạy tới nhà thương thời thấy người đàn bà khốn nạn kia nằm sòng sượt trên giường, trên mặt và ở vai có mấy vết do đó in hệt như một trước kia đã thấy ở trên xác Đặng-văn-Chính, Nguyễn-

kim và cha con Ngô-công. Quan chánh hoảng hốt mà lầm bầm rằng: « Thuộc họ! Thuộc họ! Ở đâu dám tới vậy! »

— Dạ, thưa cái đó thời chúng tôi cũng chưa xét ra được.

Quan chánh day đầu lại ngoi Quân-hiệp tuồng như muốn hỏi ý kiến toạ. Ngô-công an giặc nói: « Suốt vàng rồi mà vẫn chưa được tha người đàn bà khốn nạn kia ra. Để làm cho người ta ở ngục, mắc vòng tù tội lại còn đánh thuốc độc cho người ta chết nữa. Có phải là oan hồn hiện về mà báo oán không hay là lại còn một tên gian ác nào nữa lảng lạng đường trong tổ tội nghiệp Ngô-công mà thì hành thủ đoạn giết mau của nó? »

Mấy bữa sau, trong khám lớn xảy ra một tấn bi kịch nữa. Lê-mạnh-Tường cũng đập đầu vào tường mà tự tử nốt. Ở bên mình hẳn hẳn còn để một xấp nhật-trình, trong đó toàn nói về việc bà Ngô-công tự sát hệt. Hồi cái bàn tay bí mật nào đã đem những

nhật-trình đó cho Lê-mạnh-Tường vậy?

Một tuần lễ sau khi xảy ra hai vụ tự tử đáng thương tâm thắm mực đó, vào khoảng nhà nhem tối, có một người khác một cái áo tơi che kín cả mặt mũi tới gõ cửa nhà Quân-hiệp. Bữa ấy trời mưa mà lạnh buốt thấu xương, ai mà chịu khó lại thăm Quân-hiệp làm vậy?

Khách lạ bước vào tới phòng khách mới giờ áo tơi ra, nhẩy choàng vào Quân-hiệp mà la lớn lên rằng:

— Thôi lần này thời anh hết dờn. Sửa soạn hoa-ly cho mau đi.

Quân-hiệp đương nằm khểnh hút thuốc là trên một cái ghế mây, thấy cử chỉ khách lạ như vậy thời ngạc nhiên trừng mắt mà nói: « Ông giục gì mà vui vẻ mà la lên như vậy? »

— Uất Đặng-Sâm! Sao thay bình đối giọng làm chi coi kỳ vậy? Có sao coi bộ em hoảng hốt quá chừng.

— Ngay đến tánh mạng anh hay giờ, báo sao em không lo lắng bởi?

— Cái chi mà nguy đến tánh mạng anh?

— Uất! Thế mấy bữa rày anh không coi nhật báo hay sao?

— « Không! » Ta đương mải làm bài toán hơi khó nên không có thời giờ rảnh cho lắm.

— Trời ơi! Thế lúc bà Ngô-công và Lê-mạnh-Tường tự tử đi rồi thời các báo đều xôn xao nhộn nhịp, đầu đầu họ đang nói: « Ông Ngô-công và con ông chết đi rồi! Bà Ngô-công và Lê-mạnh-Tường cũng chết nốt. Vậy thế là bốn người ngoại thích của Đổng-văn-Chính cùng chết hết. Ai là người kế tự cái gia-tài hai trăm vạn đồng kia bây giờ? Quân-hiệp chờ còn ai nữa. Coi chừng, coi chừng lắm đó, quan Chánh sở Mật-thám ơi! »

Biết đâu không gặp phải tay cơ gian bạc lộn mư mô sâu sắc, âm mưu ám hại người ngay động mà đoạt của. Ấy đó dư luận đối với anh dữ dội như thế, nên quan chánh ân đã định rằng ngày mai sẽ kêu anh lên tòa, tra vấn, cần hỏi anh xong rồi, giao ngay mặc lòng cũng dẫn anh vào cầm trong ngục.

tôi đang cho yêu lòng công chúng. — Chết chưa, thế thời nguy to thiệt.

— Lại còn cái này nữa. Bà-Tham phần thời còn ở tù anh cũng có, phần thì muốn ra công chúng có nên định rằng trong một giờ nữa sẽ đem bình mã tới đây động mo vậy lấy căn nhà kéo anh biết trước mà đào tẩu mất.

Quân-hiệp nghe nói vậy thời khe khẽ lấy tay làm hiệu cho Đặng-Sâm mà nói rằng:

— Em thử liếc mắt coi xem cái gì ở dưới gầm giường kia?

Đặng-Sâm cúi đầu xuống ngó thời thấy một cái hoa ly sửa soạn kỹ càng để đó Quân-hiệp lại mỉm cười mà nói rằng:

— Anh phiên em đem cái hoa ly đó này tới Hiệp-thành khách sạn rồi đợi anh ở đó. Độ mười lăm phút nữa, anh trả tiền công đây tôi sẽ theo em tới đó lập tức.

Anh cũng đã biết trước rằng khó lòng ở yên đây được nên cũng đương tính đào tẩu đã lâu. Anh còn trì hoãn đến bây giờ chẳng qua là còn muốn đợi xem nàng

Minh-hân có tới đây nữa không đó thôi.

Ở Hiệp-thành khách sạn được hai ba bữa thời Đặng-Sâm nhận được một pi-ong thơ trong chỉ có mấy chữ rằng:

« Quân-hiệp.

Mi có khôn hồn thời đứng có can thiệp tới việc của ta nữa kéo rồi lại bởi bất cập đó Đất táng mi, ta đã định sẵn rồi, nếu mi còn tới thời rái ròi nữa, thời mi cũng phải chết như mấy mạng kia.

Ấy chính khi nào, mi đã nằm được rồi, đang giờ tay ramà thộp ngực lấy ta thời bang sáu vực thẳm ở dưới sẽ hiện ra mà chôn sống mi đó. Chạm bấy ta đã đề sẵn rồi. Uất Đổng Quân-hiệp ».

(Còn nữa)

Cours de Perfectionnement en Français et en Mathématiques pour secrétaires et candidats aux concours d'admission à l'Ecole des Travaux Publics et des Postes et Télégraphes de l'Indochine. S'adresser 55 (1) rue d'Arles Saigon (Dahao)

Sữa hiệu con chim NESTLÉ là tốt hơn hết trong thế giới

LA RIZERIE MODERNE

159-161, Boulevard de la Somme - Saigon

BÁN GÓP

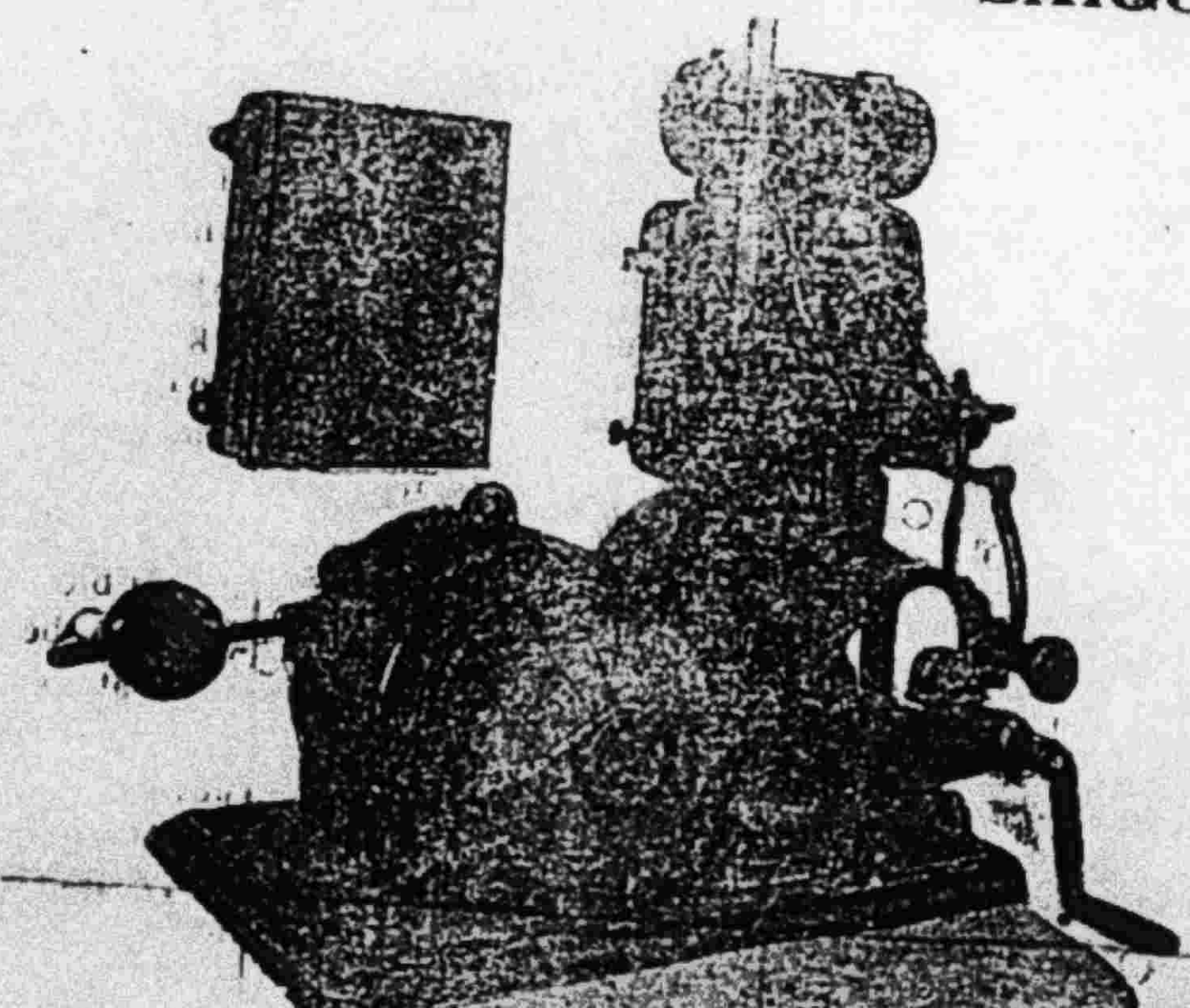

Xin lưu ý. - Có một minh hàng: La Rizerie Moderne làm Đại-Lý Độc quyền bán máy Deutz mà thôi. Trong 10 tháng đã bán trên 60 cái máy Deutz đứng và nằm, diều động ngời khen. Làm Đại lý độc-quyền bán máy xay lúa và máy (Moteurs Diesel) của Đức Quốc hiệu Otto Deutz và Koerber et Naumann. Có thứ 5-7 tấn gạo trắng. (25 gia lúa cho tới 30) xay trong một giờ; rất phân biệt. Bảo kiết gạo xay ra không nát, có cốt gạo trắng, lúc sàng gần xây gió đôi bù dúi v. v. In như nhà máy lớn vậy. Máy bơm nước vô ruộng. Cối chà số 1 và đồ phụ tùng. Máy và cối có sẵn. Thời gian chờ cho máy: Từ 10-15 ngày.

MAY ĐÈN HAT BONG

Quý Ngài chủ nhà hát Bóng. Muốn cho có một cái máy đèn cho đúng, động hát bóng cho to rạng, bền bỉ, không mất công sửa sóc nhiều, và đỡ tốn hao, thì nên lại hàng: Mà mua thì phải được như ý, vì ở đây có thứ máy đèn, chế riêng cho máy hát bóng.

PATHE-ORIENT 55 10 Đường Kinh Lấp trước Khố bạc nhà nước SAIGON

Giá bán rất rẻ, coi thử khỏi trả tiền. Bấy nhớ xin mục-lục.

AI MUỐN IN ĐỒ NÊN LẠI

NHÀ IN BAO-TÔN

Số 23 đường Philippini - Saigon

IN MAU - GIÁ RẺ

CHỦ TỐT, ĐỦ CÁC THỨ GIẤY

